

Чорного моря, яка з'явилася нещодавно й стала останньою, 14-ю, в серії BSS (Археологічні дослідження в басейні Чорного моря) і останньою в життя Пії Гульдагер Більде.

Багаторічні тісні стосунки пов'язували Пію Гульдагер Більде з колегами з України. Вона з величезною цікавістю і симпатією ставилася до нашої країни. Понад 40 її праць пов'язані з античними старожитностями басейну Чорного моря. На думку дослідниці, Причорномор'я

та Середземномор'я були ареною зустрічі багатьох культур і цивілізацій. Не випадково серія конференцій і симпозіумів, що проходили в Орхусі, Копенгагені чи Сонберзі, були об'єднані цим чудовим гаслом, вигаданим і втіленим Пією.

Вчені України висловлюють сум і глибокі співчуття колегам, друзям, рідним і близьким Пії Гульдагер Більде. Пам'ять про неї житиме в її працях і в наших серцях і спогадах.

Українські колеги та друзі

ПАМ'ЯТІ ВАЛЕНТИНИ ВОЛОДИМИРІВНИ КРАПІВІНОЇ

**В.В. КРАПИВИНОЙ.
ПРОЩАНИЕ**

Ты ушла к любимым древним грекам,
Навсегда покинув этот мир.
Путь земной окончен человека,
Но и там, Ты, Валя, командир!

Тесен Тебе мрак сырой могилы,
Ты вернешься в Ольвию опять,
Чтобы с удесятеренной силой
Вновь творить, исследовать, мечтать.

Будут снова чайки на лимане,
Зацветет маслина над водой,
Навсегда останешься Ты с нами
В шуме ветра, в дымке голубой.

30.03 — 01.04 2013 г.

30 березня 2013 р. після тяжкої хвороби пішла з життя визначний український археолог-античник, кандидат історичних наук, старший науковий співробітник відділу античної археології Інституту археології НАН України, начальник Ольвійської археологічної експедиції, науковий керівник Національного заповідника «Ольвія» Валентина Володимирівна Крапівіна. Це невіправна втрата не тільки для рідних і близьких, але й для античної ар-

хеології. Валентина Володимирівна була знаним вченим, талановитим організатором науки, прекрасною, доброзичливою людиною.

В.В. Крапівіна народилася 29 серпня 1950 р. у м. Діпропетровськ у сім'ї військовослужбовця. Згодом сім'я переїхала до Києва, де Валентина закінчила школу з золотою медаллю та вступила до Київського педагогічного інституту ім. О.М. Горького, де вивчала англійську мову. Після року навчання здібна студентка-

відмінниця, мрією якої завжди була археологія, вирішила піти з Інституту й стала студенткою першого курсу історичного факультету Київського державного університету ім. Т. Шевченка, який закінчила з відзнакою у 1973 р. З цього часу все життя В.В. Крапівіної пов'язане було з Інститутом археології НАН України, де вона пройшла весь шлях науковця — від лаборанта до старшого наукового співробітника.

1988 р. В.В. Крапівіна успішно захистила кандидатську дисертацію, яка згодом знайшла відображення в блискучій монографії «Ольвия. Матеріальна культура 1—4 вв. н. е.» (Київ, 1993), яка й нині є чи не єдиною працею з археології Ольвії римського періоду. Валентина Володимирівна автор понад 190 наукових праць, серед яких декілька фундаментальних колективних монографій з археології Ольвії. Не зважаючи на тяжку хворобу, тільки за останній рік нею написано 12 ґрунтовних статей.

Вміння працювати в колективі, організа-торські здібності, доброзичливе ставлення до людей вирізняли Валентину Володимирівну — начальника складної багатолюдної Ольвійської археологічної експедиції Інституту археології НАН України. Саме її твердій позиції, напо-

легливості та високим моральним якостям ми зобов'язані перетворенням Ольвійського заповідника в національний і припиненням пограбування Ольвії та Березані. Безкомпромісна, відважна боротьба В.В. Крапівіної з грабіжниками археологічних пам'яток в Україні відома у нашій країні та за рубежом.

Валентина Володимирівна активно працювала в міжнародних проектах, серед яких українсько-данський, українсько-французький, декілька українсько-російських, які неодмінно завершувалися виходом наукових збірників і колективних монографій. В.В. Крапівіна брала участь у багатьох міжнародних конференціях. Її ім'я добре відоме у наукових колах з античної проблематики.

Валентина Володимирівна Крапівіна була яскравою, різнобічно освіченою, непересічною особистістю. Вона лишила помітний слід в українській та європейській науці, культурі та освіті. Вона гармонійно поєднувала професіоналізм ученого, високі моральні чесноти, чуйність, людяність у стосунках з колегами. Не випадково провести її в останній шлях прийшла велика кількість людей. Усім нам буде дуже не вистачати цієї надзвичайної доброї та мудрої людини. Світла їй пам'ять!

Колеги, друзі